

Bayer Zsolt: Nyílt levél az Egyesült Államok budapesti nagykövetének

2013 június 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Nyílt levél Eleni Tsakopoulos Kounalakis asszonynak, az Egyesült Államok budapesti nagykövetének. - Egy nagy birodalmat nem lehet elpusztítani kívülr?l, csak ha elpusztítja önmagát. Önök most még nagy birodalom. De

ráléptek az önpusztítás útjára. Sajnálom.

Tisztelt Excellenciás Asszony!

Mindenekel?tt elnézését kérem, de kénytelen lesz végighallgatni egy meglehet?sen obszcén és ízléstelen történetet, amely az én generációm majd minden tagjával megesett a berlini fal innens? oldalán.

Miután 1984-ben felvételt nyertem az ELTE-TFK magyar-történelem szakára, úgynevezett el?felvételisként egy évre elvittek katonának. Az ercsi hely?rségbe vonultam be, a pontonos hidász ezredhez. Kés? délután érkeztünk a laktanyába, ahol elkezd?dött egy hosszú és elég rémes procedúra, melynek során elvették civil ruhánkat, betereltek a zuhany alá bennünket, majd valami tet?irtó porral beszórták intim testrészeinket, s így, meglehet?sen megalázott és kiszolgáltatott helyzetben egyenként oda kellett állnunk egy katonaorvos elé. Az orvos belenézett a torkunkba, felhúzta szemhéjunkat, feltett néhány általános kérdést, majd felszólított, hogy fordítsunk neki hátat, hajoljunk le, és fogjuk meg a bokánkat.

Ez volt a nagy csend pillanata. Ahogy a katonaorvos akkor és úgy belebámult a seggünkbe. Nehéz ám ennél megalázóbb, de egyszersmind ennél groteszkebb pillanatot elképzelni. A pillanatot egyedül Csilló honvéd volt képes fokozni, ugyanis miközben ott állt a doktor el?tt a megfelel? pózban, az a következ? kérdést tette föl neki:

- Van lyukas foga?
Mire Csilló honvéd ?szinte megdöbbenéssel a hangjában így szólt:
- Jézusom! Onnan látszik?

Meg kell értenie ezt a pillanatot, Tisztelt Nagykövet Asszony, csak ezért mesélem el Önnek. Meg kell értenie, hogyan is éltünk mi itt, a Fal innens? oldalán, és azt is meg kell értenie, hogy akkor az Ön hazája volt a mi példaképünk, vágyott menedékünk. Megtestesülése minden szabadságszeretetünknek és szabadságvágyunknak. Amerikába vágytunk és készültünk majd' mindannyian, miközben politikai tisztünk elmagyarázta nekünk, hogyan fogjuk a megfelel? pillanatban elpusztítani a gaz imperialistákat; miközben Csicsó törzs?rmester a maga keresetlen módján összefoglalta nekünk a Falon inneni világképet:

- Majd kapnak a pofájukba töpfével, és ha az nem elég, hát odab.unk nekik acsással!

Feloldom Önnek a problémás szavakat: a töpfe tömegpusztító fegyver; az acsás pedig atomcsapás. Csak a rend kedvéért jegyzem meg, hogy azok, akik ezt az ideológiát képviselték a Fal innens? oldalán, ma mind az Önök talpát nyalják. De ez nem számít ma már, ezért nem írnék Önnek egy sort sem.

Azért írok, Tisztelt Nagykövet Asszony, mert eltelt 29 év, mióta ott álltam, bokámat fogva az ercsi laktanya alagsorában - s lám, most az Amerikai Egyesült Államok kukucskál a világ seggébe.

És ez nem is olyan vicces ám. A pillanat csöndje még megvan, a megalázottság is ott lapul mellette, de a groteszk valahogy elt?nt menet közben. Pedig nekünk, itt, Kelet-Közép-Európában a groteszk ám mindenünk, Tisztelt Nagykövet Asszony. De most nem találjuk.

Edward Snowden csak ennyit mondott: "Nem vagyok sem h?s, sem áruló. Amerikai vagyok." Nos, ebben nincsen groteszk. Ez nem a 22-es csapdája, nem a katona fehérben, nem Yossarian és nem ?rnagy ?rnagy ?rnagy; ez nem a Zendülés a Caine hadihajón és nem az idióta Queeg korvettkapitány. Ez már rég nem az Oroszlánkölykök, ahol Noah Ackermant saját amerikai katonatársai zsidózzák le, és mondják azt neki, hogy Hitlernek csak a zsidóirtásban van igaza. Bizony, Nagykövet Asszony, vagy Irwing Shaw hazudik, vagy ilyesmi esett meg Önöknél a nagy háborúban.

De ma már ez is mindegy. Minden mindegy. Ez már nem Jack London "First and last chance"-e és nem a Vadon szava. Nem szegény Ginsberg Üvöltése. Updike Nyúlcip?je is oda. Elnémult Capote F?hárfája, nincsenek már Más hangok, más szobák. A Vágy villamosa bedöcögött egy gyorsétterembe, és elnyelte az aznapi kedvezmény. Az Összeomlást még le lehetne forgatni naponta, és egyre jobban megértené mindenki, miközben egyre többen szurkolnának Michael Douglas-nek a hazafelé tartó úton (persze, csak addig). A Madárijeszt?t már nem lehetne újra leforgatni. A halál ötven óráját sem. Mert még az is tisztességes volt. A Becstelen brigantik már nem az. Tarantino már nem az - de még zseniális. És mindent elmond mirólunk, hogy a Ponyvaregény a kultuszfilmünk. És persze készült még tisztességes film mostanában is: Clint Eastwood Grand Torinója és Mel Gibson Apocalypto-ja. Például.

De Edward Snowdennek már csak tragédiája és tisztessége van. Mert ki merte mondani, hogy elég. Ez a lényeg, Tisztelt Nagykövet Asszony. Ez az elég.

Elég a PRISM-b?l. Elég volt abból, hogy a "terrorellenes harc kulcsfontosságú programjának" keretében az Ön hazája bármilyen adathoz, e-mail-hez hozzáférhet, és bármilyen telefonbeszélgetést lehallgathat.

Elég volt a Fisa-törvényb?l. "A Fisa lehet?vé teszi - az amerikai alkotmány negyedik módosítására hivatkozva -, hogy az amerikai hírszerzés külföldiek adataiban kutakodjon, anélkül, hogy b?ncselekmény elkövetésének gyanúja merülne fel." (Ugye milyen nagy rendez? a sors? Éppen a negyedik alkotmánymódosításra hivatkozva gyalázzák meg önök a demokrácia alapeszméjét, hát nem különös véletlen?)

Elég volt abból, hogy az Egyesült Államok elnöke likvidáltathat bárkit. És ezt az "apróságot" Eric Holder, az Önök igazságügy-minisztere jelentette be tavaly, csak úgy, mellékesen, egy egyetemi el?adás keretében. Eric Holder arról értekezett, hogy az elnök a teljes igazságügyi és igazságszolgáltatási rendszer kikerülésével ítélhet halálra amerikai állampolgárokat. Holder szerint a kormánynak joga van ehhez. Joga van, hogy "célzott támadással" megöljék saját állampolgáraikat, vádemelés, bíróság és esküdtszék bevonása nélkül. Természetesen a jogi szöveget titkosították.
Hát mi lett az Ön hazájából, Nagykövet Asszony? Ilyesmit Sztálin, Ceausescu és Honecker merészelt utoljára megtenni a saját állampolgáraival, de legalább titokban tartották, és nem merészeltek büszkék lenni rá. Mi lett az Ön hazájából, Nagykövet Asszony?

És ehhez mit szól: Szeptember 11-e után Bush elnök bírósági engedély nélkül lehallgatott és ?rizetbe vett amerikai állampolgárokat. Akkor a demokraták hevesen tiltakoztak. Volt köztük egy Obama nev? illinois-i szenátor, aki különösen kikelt a bírósági eljárást nélkülöz? fogva tartások ellen.

Ez az Obama most Istent játszik, és ítél, élet s halál felett. A demokraták pedig befogják a szájukat, és lapítanak. Illetve dehogy fogják be! Hangosan, öntudatosan kioktatnak bennünket demokráciából. Abból az országból írnak dörgedelmes leveleket minekünk, ahol az elnök bíró és hóhér egyszerre. Ahol bárkit, bármikor lehallgathatnak, levelezését elolvashatják, és ehhez az sem kell, hogy bármilyen b?ncselekmény gyanúja felmerüljön. Abból az

országból aláznak meg bennünket, amely országban napi rutin Orwell 1984-e. Abból az országból merészelnek oktatni bennünket, amely ország fenntartja Guantánamót, ahol tárgyalás és ítélet nélkül tartanak fogva embereket hosszú-hosszú évek óta. Az az ország, ahol törvényes a fogvatartottak fizikai kínzása. Az az ország merészel bármit is mondani, amelynek katonái az Abu Ghraib börtönben kutyákat uszítottak a meztelenre vetk?ztetett és megkínzott foglyokra, s mindezt röhögve fényképezték. Az az ország aggódik a magyarországi demokráciáért, amelynek katonái halott afgánokat vizelnek le. Az az ország konferenciázgat mirólunk, amely ország bevallotta, hogy pontosan tudták, Szaddám Huszeinnek nincs vegyi fegyvere, csak kellett valami indok a háború megindításához. És ez az ország most éppen Aszad szíriai elnök vegyi fegyvereir?l hazudozik, és elnézi, s?t támogatja, hogy Izrael megtámadjon egy független államot ugyanerre hivatkozva.

Ebb?l az országból dorgál bennünket Scheppele professzor asszony- miért is? A negyedik alkotmánymódosítás miatt? H?ha! Tudja Scheppele professzor, tudja Nagykövet Asszony, ha mi reggelt?l estig alkotmányt módosítunk, akkor sem tudunk odáig süllyedni, ahol maguk tartanak. Ugyanis a mi alkotmánymódosításainkban nincsen semmi végzetes és a demokráciát fenyeget? szörny?ség. A maguk hazájában ellenben talán éppen ebben a pillanatban rendeli el az elnök valaki meggyilkolását, bírósági eljárás és ítélet nélkül; a maguk hazájában éppen most olvasgatják a világ bármely országa állampolgárának leveleit, hallgatják le telefonját, s ehhez még b?ncselekmény gyanújának sem kell felmerülnie; és eközben maguk azért aggódnak, mert egy pályázaton nem nyert a Klubrádió, és ezért temetik a magyar demokráciát. Nem érzi az egész dolog végtelen igazságtalanságát és penetráns aljasságát, Nagykövet Asszony?

Ez hát a baj, Tisztelt Nagykövet Asszony. Hogy nemcsak szeretni, de már tisztelni is felettébb nehéz az Ön hazáját. Mert az Ön hazája elárult mindent, amiben mi hittünk egykoron. Amiben hittünk, a bokánkat fogva, meztelenül, a Fal innens? oldalán. Az Ön hazája elárulta az én generációm minden álmát, ugyanolyan kegyetlenséggel, ahogy katonáik levizelik a halott ellenséget.
S mindeközben a lehet? legfarizeusabb módon bennünket akarnak demokráciára tanítani.

Végezetül azt kell még megértenie Tisztelt Nagykövet Asszony, hogy ezt a levelet A magam akaratából írtam Önnek. Nem kaptam rá utasítást senkit?l. Tudom, nehéz ezt elképzelni egy olyan országban, amelyben újságírók megfigyelése és lehallgatása napi gyakorlat, és amelyik éppen most kukucskál a világ seggébe. De higgye el, Nagykövet Asszony, bármennyire is szeretnék, onnan nem látszik a lyukas fog.

Üdvözlettel: Bayer Zsolt

(Ui.: Még egy apróságot fogadjon meg, ha kérhetem. Azt, amit Mel Gibson üzent az Apocalypto elején: Egy nagy birodalmat nem lehet elpusztítani kívülr?l, csak ha elpusztítja önmagát. Önök most még nagy birodalom. De ráléptek az önpusztítás útjára. Sajnálom.)

Bayer Zsolt, Magyar Hírlap

Ajánló